

EXODUS (21)

HJM Sales, 27-01-2017

Geliefde broeders en zusters, we gaan verder met Exodus, hoofdstuk 5. Mozes en Aáron gingen naar Faraö, de heerser van Egypte, en spraken de woorden die zij van God moesten spreken: *“Alzo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk trekken, dat het Mij een feest houde in de woestijn..... De God der Hebreëën is ons ontmoet; zo laat ons toch heentrekken, den weg van drie dagen in de woestijn, en den HEERE, onzen God, offeren, dat Hij ons niet overkome met pestilentie, of met het zwaard.”* (Ex. 5:1,3).

Fantastisch dat Mozes nu onbevreesd voor Faraö stond. Hij die eerst bang voor Faraö's wraak uit Egypte was gevlucht, had geen angst meer. Mozes had een ontmoeting met God, de Allerhoogste, gehad en dat had hem veranderd. Hij wist nu én geloofde dat God aan zijn zijde stond. Dat gaf hem moed om de machtige Faraö, die in Egypte als een god beschouwd werd, bevelen te geven: *“Zo zegt de HEERE: Laat mijn volk gaan!”* God had Mozes geleerd, dat hij zelf niets kon, maar dat Gods kracht oneindig groot is. God had hem geleerd om in Zijn autoriteit te staan. Waarom zijn veel christenen vaak verliezer in hun leven? Omdat zij niet in Gods autoriteit staan als verzoeking komt. Hoe ontvangt Gods kind autoriteit, vraagt u? Dan dient u een vast mechanisme te begrijpen: intimiteit geeft identiteit en identiteit geeft autoriteit. Een christen zonder autoriteit heeft geen intimiteit met God. Hij of zij zit te weinig aan de tafel met de Vader om van Zijn hemels Brood (Gods Woord) te genieten en met Hem te spreken. Door dat juist veel te doen, wordt de nieuwe identiteit sterk ontwikkeld. Namelijk, dat je door je wedergeboorte uit Jezus Christus Gods geliefde kind bent geworden en dat je volkomen uit overvloed van genade door Jezus' Offer gerechtvaardigd bent én nu zelfs meer dan overwinnaar bent. Met Jezus! Dat moet een sterk besef worden. Hiernaar verwijst de weg van drie dagen: de dood van Jezus en Zijn Opstanding op de derde dag. Wie zich hier van bewust is, zal niet bang zijn voor verzoeking, maar ze met autoriteit wederstaan. Want je weet dat de almachtige Vader door Zijn Geest in je hart is en voor jou strijdt. En elke overwinning is mogelijk gemaakt door de Here Jezus Christus (1 Cor. 15:57; Rom. 8:37).

Voor het eerst lezen we, dat God wilde dat Israël voor Hem in de woestijn een feest hield. In Ex. 3:8,18 had Hij gezegd dat Hij Israël wilde verlossen en in een land vloeiend van melk en honing brengen en dat Israël daarvoor de weg van drie dagen in de woestijn moest gaan om Hem te offeren. Maar nu was sprake van feestvieren. En zo is het maar net! Ware verlossing betekent feest. Als gezegd wijst de weg van drie dagen op Jezus' kruisdood en Opstanding. Aan het kruis bracht Hij het ultieme Offer in onze plaats. Drie dagen en nachten verbleef Hij in het dodenrijk en versloeg daar satan. Hij ontnam hem de sleutels van dood en dodenrijk (Openb. 1:18). En toen stond Hij op uit de dood en maakte voor ons, slaven van de zonde, een volkomen verlossing en vrijmaking mogelijk. Wie dit écht heeft ervaren, begrijpt dat God wilde, dat Israël in de woestijn voor Hem feest zou vieren. Wát een feest en blijdschap is het wanneer een zondaar écht wordt verlost (Luk. 15:6-7,9-10,23-24)! Gods gebod om in de woestijn feest te vieren (vreugde, blijdschap) betekent ook, dat de focus bij feest ligt en niet bij zware woestijnomstandigheden en verzoeking.

Hoe kan Gods kind verheugd zijn in een woestijn vol problemen? Dit wordt alleen begrepen als men Gods genade ten volle heeft ervaren. Alleen dan kan men zich ook ten volle hierin verheugen. Als eindelijk het besef komt, dat Zijn genade zo vreselijk hard nodig is, kan de Heer van hart tot hart spreken. Daarbij vallen dan de woestijnproblemen in het niet. Want de Heer, Die ver boven alle moeilijkheden troont en met Zijn machtswoord alles veranderen kan, spreekt met je en jij spreekt met Hem. Intimiteit met God geeft identiteit, identiteit geeft autoriteit! Daarom kon Paulus zeggen: *“Als ik zwak ben, ben ik machtig”*. 2 Cor. 12:9-10 – *“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.”*

Als wij de gave van rechtvaardigheid hebben ontvangen en Gods overvloedige genade, zullen we gaan heersen met Jezus. Dan is de woestijn geen issue meer. Ook dit had Paulus begrepen in volledige afhankelijkheid van Hem. Rom. 5:17b – *“....., veel meer zullen degenen, die den overloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus.”*

Het geheim van Gods spreken juist in de woestijn blijkt uit het Hebreeuwse woord voor “woestijn”, namelijk “midbar” (מִדְבָּר), letterlijk “plaats van spreken”. De stam van dit woord is “davar” (דָּבַר), d.w.z. “spreken”. De letter “mem” (מ) is een afkorting van “makom” (מְקוֹם), d.w.z. “plaats”. Hos. 2:13 – *“Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.”* De les van Hos. 2:13 is dat God het soms nodig acht om ons (in tijd van geestelijke lauwte) naar een woestijn te voeren om aldaar tot ons te kunnen spreken. De les van Ex. 5:1 houdt in dat in het woestijnleven (van alle dag) wij toch voortdurend vreugde en feest kunnen ervaren. De vreugde van een innige relatie met God overstijgt de moeilijkheden. Wat het ook is. Wie werkelijk bevrijd is van het juk van slavernij, juicht van blijdschap en verheugt zich ondanks alles in Jezus.

Opmerkelijk is dat het verzoek van Mozes en Aäron niet dreigend was. Zij dreigden niet met oordelen en plagen. Zij wilden dat Faraö het volk goedschiks zou laten gaan. Maar hun verzoek was aan dovemansoren gericht. Het vinnige antwoord van Faraö was hoogmoedig, uitdagend, tartend. Ex. 5:2 – *“Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou, om Israël te laten trekken? Ik ken den HEERE niet, en ik zal ook Israël niet laten trekken.”*

In eerdere lessen kwam al aan de orde dat Faraö een type van satan is. Met dit in gedachten herkennen we de reactie. Satan wil beslist zijn slaven niet vrijlaten. Een prooi die hij liever wil slachten vrij laten (Joh. 10:10)? Zijn gevangenen nota bene feest laten vieren in de woestijn? Neen, zij zullen werken tot meerder eer en glorie van hem. En als vrijlating dan persé moet, dan niet zonder strijd. Dan met grote tegenstand en tegenzin.

Maar wie is toch satan? Hij is ook een schepsel. Weliswaar een machtige aartsengel, maar in zonde gevallen en geen enkele partij voor Jezus. Jezus kan ons redden en uit de dodencel bevrijden. Hand. 4:12 – *“En de zaligheid (Gr. ‘soteria’, d.w.z. redding, bevrijding, bewaring, veiligheid, behoud, heil) is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.”*

Door onze zondige natuur als gevolg van de zondeval waren wij aan satan overgeleverd en in zijn gevangenis terechtgekomen, waarvan hij de sleutels bezat. Maar Jezus heeft die gevangenis opengebroken en door Hem zijn wij nu met God verzoend.

Jes. 61:1 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;”* Lees ook Luk. 4:18-19.

Rom. 5:10-11 – *“Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.”*

Satan is vól hoogmoed net als zijn werktuig Faraö getuige zijn uitspraken in Jes. 14:13-17, maar God maakt korte metten met hem: *“En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil! Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven? Die de wereld als een woestijn stelde, en derzelve steden verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar huis toe?”* God lacht en bespot ook satan’s werktuigen, de ongelovigen (Ps. 2:2-4). Satan’s eindbestemming, zijn lot, is de hel (Openb. 20:10) en dat weet hij!

Wie is satan vergeleken met God? Helemaal niets! Dit moeten we tijdens problemen in de woestijn beseffen. Maar we moeten ook beseffen, dat er tóch soms strijd gevoerd moet worden als iemand zich wil bekeren. Satan is een verslagen vijand, maar probeert toch zijn wil te stellen tegen Gods wil: de zgn. 'clash of wills'. Toen God hem ontmoette, zei Abraham "Zie, hier ben ik". Mozes zei hetzelfde en voegde er ook aan toe: "Wie ben ik?" Maar Faraö durfde te zeggen: "Wie is de HEERE, ik ken Hem niet". De uitspraak "Wie is de HEERE?" lijkt op onverschilligheid. Maar als we deze uitspraak op satan leggen, dan is het een flagrante leugen. Satan is een leugenaar (Joh. 8:44). Hij weet drommels goed wie de Heer is en hij weet dat hij een kansloze, verloren strijd tegen God voert, maar hij wil nog zoveel mogelijk mensen meenemen in de hel. Satan misgunt hen het geluk en misgunt God de Vader de vreugde van een huisgezin.

Omdat de (ongelovigen in de) wereld en het vlees (onze oude natuur) onder zijn heerschappij zijn, zal de ziel die verlossing zoekt ook van die kant grote tegenstand ervaren. Zowel satan én de wereld én het vlees willen de ziel niet vrij laten gaan.

Waarom wil satan zijn gevangenen geen vrijheid geven? Natuurlijk misgunt hij aan de Here God en aan ons eeuwig geluk, maar er is ook een legale reden. Namelijk dat Adam en Eva's nakomelingen door de zonde aan hem zijn verkocht (Rom. 7:14). Hij heeft een legaal recht op de verloren zondaar. Tótdat Jezus in het leven van de zondaar komt. Dan is het afgelopen! Want Hij kocht en koopt elke zondeslaaf die wil en in Hem gelooft vrij! Nu bezit Jezus de sleutels van dood en dodenrijk (Openb. 1:18; Efez. 4:8; Jes. 61:1). Voorheen bezat satan ze en regeerde hij over de dood, maar Jezus heeft de dood overwonnen (Openb. 20:14-15).

Het verzoek van Mozes en Aäron was aan dovemansoren gericht. Faraö's reactie was zelfs voorspelbaar. Want hij reageerde net zo als in de dagen vlak voor de geboorte van Mozes. De toen aan de macht zijnde Faraö zag dat het volk van Israël groeide, vermenigvuldigde en steeds machtiger werd. Dus liet hij hen steeds harder werken en legde zware belastingen op. Hij liet zelfs de mannelijke baby's vermoorden, zoals te lezen in Ex. 1:8-16. Nu reageerde de Faraö net zo. Hij begon over de werkinzet van het volk. Ex. 5:4-5 – *"Toen zeide de koning van Egypte tot hen: Gij, Mozes en Aäron! waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat heen tot uw lasten. Verder zeide Faraö: Ziet, het volk des lands is alreeds te veel; en zoudt gijlieden hen doen rusten van hun lasten?"* Faraö verzwaarde de last van hun slavenarbeid enorm, zoals in Ex. 5:6-18 is te lezen. Blijkbaar moest het volk van Israël bouwstenen in steenovens bakken. Voortaan moesten ze een dubbel quotum halen en zelfs ook nog het voor de stenen benodigde stro verzamelen. Het werk werd zo moordend zwaar, dat het volk bang werd voor een tweede pogrom en bij Mozes en Aäron klaagde (Ex. 5:19-21).

Het is belangrijk dat we hierin de strategie van satan herkennen. Hij wil zijn gevangenen niet loslaten. Hij wil niet dat zijn macht wordt beperkt. Dan ontsteekt hij in woede. Hij weet dat hij uiteindelijk verslagen wordt door het Vuur van Gods reddende Liefde. Daarom stookt hij het vuur in zijn steenovens hoger op, zodat nog meer mensen in verderf worden gestort. Zodra hij merkt dat zijn gebondenen naar echte vrijheid verlangen, haalt hij de ketenen om handen en voeten nog strakker aan. Zodat bevrijding nog moeilijker wordt. Het zijn banden van burn-out's en uitputting, van gebrek aan levenslust, maar ook van zonde, lust, uitpattingen, hartstocht. Het lijkt alsof de banden nog strakker gaan knellen. En dat is ook zo. De zondaar kan zichzelf niet verlossen. Hij heeft geen hoop op verlossing, geen kracht, want hij is zonder God in zijn leven. Als satan iemand in zijn macht heeft, wil hij die persoon niet zo maar laten gaan. En satan is beslist niet zwak.

In Luk. 11 was Jezus aan het woord en noemde satan een sterke, gewapende, die zijn huis bewaakt. Maar er is een Man, Jezus, Die sterker is dan hij, hem overwint en de buit uitdeelt aan de kinderen Gods, die Hij eeuwig liefheeft. Luk. 11:20-22 – *"Maar indien Ik door den vinger Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede. Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit."*

Wat is die buit? Dat is Gods zegen als de weg van drie dagen in de woestijn wordt afgelegd en daar aan Hem een offer wordt gebracht, d.w.z. het Kruisoffer van Zijn Zoon Jezus wordt omhelsd. Dat is de zegen van het feest, o.a. vrijmaking, verlossing, vergeving, vreugde, vrede en de belofte dat God in álle noden zal voorzien. Door gebondenheid door satan waren we beroofd van al deze heerlijke dingen. Maar nu mogen wij, de verlost, dit alles in overvloed ontvangen. En Jezus is pas helemaal tevreden als wij van álle doodswindselen zijn ontdaan. Jezus wekte Lazarus op uit satan's gevangenis, de dood en het graf. Maar dat was niet alles. Jezus zei: *“Ontbindt hem (van alle grafdoeken)”* (Joh. 11:44).

Ik denk hierbij nu aan Abraham, die met Gods hulp de overwinning over heidense koningen behaalde. Melchizédek, de pre-existentie van Jezus, kwam Abraham tegemoet met brood en wijn en Abraham gaf hem uit dankbaarheid de tienden van de buit (Hebr. 7:4). Wat een les!

Jezus schonk aan ons, zondaren, genade. Hij stierf in ónze plaats, droeg ónze schuld en onderging ónze straf. De doodstraf! En Hij werd opgewekt uit de dood voor ónze rechtvaardigmaking. Hij schonk ons, toen wij met ons hele hart geloofden en Hem aannamen, vergeving van alle zonden. En wij werden uit Zijn zijde geboren als nieuwe kinderen Gods (Joh. 1:12). En wij ontvingen daarbij een nieuwe natuur, de natuur van Christus, en eeuwig leven (Joh. 3:36; 5:24). En toen legde God de Vader de smetteloze rechtvaardigheid van Jezus op ons. En Hij ziet ons alsof wij nooit hebben gezondigd. Als Hij nu naar ons kijkt, ziet Hij Jezus' volbrachte Verlossingswerk. Nu ziet Hij als het ware Jezus' handtekening met de aantekening: *“Voldaan, de schuld is betaald!”*. Daarom móét een zondaar wedergeboren worden. Alleen een beetje geloven is niet genoeg. Want wie niet wedergeboren wordt, d.w.z. uit God wordt geboren door Woord en Geest, zal Gods Koninkrijk niet zien en binnengaan (Joh. 3:1 e.v.). Wil dit alles zeggen, dat wij nooit meer zondigen? Jawel, want wij leven nog in het vlees. Maar wij zijn met Christus gekruisigd (Rom. 6:6) en in het watergraf begraven door de doop en met Hem opgestaan in nieuw leven. Zolang wij in geloof ons daaraan vasthouden en ons vlees gekruisigd houden, komt die nieuwe natuur tot bloei en wordt zichtbaar.

Opmerkelijk is dat Ex. 5:3 leest: *“Zo laat ons toch heentrekken, den weg van drie dagen in de woestijn, en ..... God offeren, dat Hij ons niet overkome met pestilentie, of met het zwaard.”* In profetische zin is dit een belangrijke waarschuwing. Ieder die Jezus' Kruisoffer afwijst (dus weigert de weg van drie dagen in de woestijn te gaan om de Heer te offeren), zal ooit voor de grote, witte troon van God worden gesteld om te worden veroordeeld.

Nogmaals, het belangrijk om satan's strategie doorzien. Faraö liet de slaven nog veel harder werken. Mutatis mutandis wilde hij niet, dat zij zouden genieten van rust. Terwijl dat juist het diepe verlangen van de Heer is, namelijk dat wij in Zijn rust zullen binnengaan (Matth. 11:28-30; Hebr. 4:3,9-11; Ex. 14:14). Iedere lezer van deze prediking die in de omstandigheden verkeert, dat hij of zij geen rust in het leven ervaart of maar moet werken en werken, doet er goed aan zich af te vragen wat er aan de hand is. Legt de werkgever een te zware last op u? Komt het door uw eigen ambities? Door uw plichtsetrouwheid? Wilt u soms zélf aan allerlei activiteiten deelnemen? Zijn het symptomen van satan's inspanningen? Bedenk dat satan ook invloed tracht uit te oefenen op christenen. Aan Jezus' voeten vindt u het antwoord.

Israël bevond zich vóór de verlossing en bevrijding uit Egypte in zware omstandigheden. Ze waren gevangen, dus niet vrij. Ze waren gebonden en werden met harde dwangarbeid onder de duim gehouden. Van nature bevindt elke nakomeling van de eerste Adam zich in dezelfde omstandigheden. Hij of zij is gebonden, niet vrij, een slaaf én marionet van satan. Hij zegt: *“spring”*, en je springt. Zijn opdrachten via vlees of gedachten vervul je. Want je kunt niet anders. En je kunt jezelf niet verlossen. Want je bent nu eenmaal een tot de eeuwige dood veroordeelde nakomeling van de eerste Adam én in satan's macht, die sterke man.

Dáárom verlangt Jezus dat wij zoals gezegd met Hem in Zijn dood sterven, met Hem worden begraven én met Hem worden opgewekt in een nieuw leven. Efez. 2:1-3 – *“En u heeft Hij*

mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten, en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;”

Dáártoe (voor die opwekking) ging Jezus het dodenrijk binnen (dus in Zijn dood) en ontnam aan satan de sleutels van de gevangenis, dood en dodenrijk (Openb. 1:18). Efez.4:8-9 – *“Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven. Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de nederste delen der aarde?”*

Wie Jezus aanneemt, zal eeuwig leven en mag reeds nu op aarde heerlijke vrede en vrijheid ervaren. Vrede en vrijheid zijn genadegaven voor elk die het Evangelie van Genade aanneemt. Als Jezus, de Zoon van de Allerhoogste God in Luk. 4:18-19 zegt: *“De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.”*, dan mag u er gerust van uitgaan dat het ook zo is. De Vredevorst maakt vrij. Dus is het nu feest.

Ik vind het bijzonder, dat in de bijbel onze vrijmaking uit satan's macht op meerdere wijzen wordt uitgelegd, zodat iedereen het kan begrijpen. Zo wordt ook gesproken over vrijkoping op de slavenmarkt. Daarvoor moeten we begrijpen, dat Gods vloek op verachte zondaren zodanig was, dat er zelfs voor hen geen koper zou zijn (Deut. 28:68). Totdat Jezus kwam en voor de zondaren in hun plaats tot een vloek werd, hangend aan het kruis (Gal. 3:13). En toen kocht Hij hen vrij. Als het ware op de slavenmarkt. Efez. 1:7 – *“In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,”* Het woord *“verlossing”* komt van *“apo lutrosis”*, d.w.z. *“verlossing, bevrijding na betaling van een losprijs.”* Het woordje *“apo”* is een primair voorvoegsel en *“lutrosis”* komt van *“lutron”*, d.w.z. *“de prijs voor vrijkopen van het leven, losgeld, zoengeld betaald voor slaven of gevangenen”*. Kunt u zich dit voorstellen? Jezus lopend over de slavenmarkt en elke slaaf die wil vrijkopen? Hij kijkt niet of zij nog jong, sterk en gezond zijn. Neen, ieder die wil! Gehandicapt, gebrekkig, ziek, zwak, oud, verworpen, afgedankt! Ieder die wil! Jezus heeft ons verlost van de vloek op de zonde en ongehoorzaamheid. Blijvend in satan's macht omdat er geen koper is, is vreselijk! Jezus kocht ons vrij en betaalde met Zijn kostbare, onvoorstelbaar waardevolle, koninklijke, goddelijke leven. Zijn kruiswoord *“het is volbracht”* (Gr. *“tetelestai”*) betekent letterlijk *“voldaan, betaald”* (Joh. 19:30). En daarna zei Jezus niet: *“Ga nu voortaan voor Mij hard werken.”* Neen, Hij zei: *“Volg Mij en vind rust voor je ziel.”*

Geliefde broeders en zusters, wat een verandering ten opzichte van de toestand voorheen. Niet meer zwoegen voor satan's slavendrijvers, maar rusten en feestvieren met Jezus. Ja maar, er moet van alles in de gemeente worden gedaan, zal men zeggen! Dat is zo, dien de gemeente, maar geef de neerdrukkende lasten aan Jezus. Hij heeft alles al volbracht. Ga in geloof rusten in Jezus, Die gezegd heeft: *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.”* Hallelujah!

Moge de Heiland u en mij zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)